

своеволно, мыслите, че е толкова голъмо несчаstie да обидятъ мало нѣчто нѣкого, кога е правъ? Кога, друже, това (и показа на грѣди-ти си) не е покварено, тогава нѣма страхъ, и всички-ти бѣды ся трѣпятъ.

Любезни чида мои! (обърнѣся къмъ дѣца-та) вы не разумѣвате още тия мои думы, но турѣте вниманіе да ви гы изясня. Искамъ да ви кажѫ: зачо мѧ глядате днеска толкова тихъ, когато мѧ устрашява голъмо гоненіе; за да можете и вы да бѫдете еднакво мирны, кога нѣкога ви ся случи таково нѣчто въ живота.

Казахъ ви, что трѣбва да правите, та да бѫдете благополучни, и показахъ ви какъ можете да станете такывы, ако слѣдувате мои-ти съвѣты. Но за единъ родъ благополучіе, на което можете да ся насладите, ако слушате думы-ти ми, още не ви сѫмъ говорилъ. На това благополучіе ся наслаждавамъ азъ сега, и то мѧ дрѣжи, както видите, тихъ и неустранимъ срѣща бѣдѣ-тѣ, която мѧ угрожаява.

Това благополучіе е чиста-та сѣвѣсть, или съзнаніе-то на нашъ-тѣ нѣвинность. Многоцѣнио сокровище, чида мои! сокровище, което кога имаме, не можемъ никога да бѫдемъ несчастни, ако да ни ся случи какво да е несчаstie; но чомъ го изгубимъ, тойчасъ захващаме да ставаме истина несчастни.